

Asia C-208/23**Unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 98 artiklan 1 kohdan mukainen
ennakkoratkaisupyynnön tiivistelmä****Jättämispäivä:**

30.3.2023

Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin:

Corte suprema di cassazione (Italia)

Ennakkoratkaisupyynnön esittämistä koskevan päätöksen tekemispäivä:

22.3.2023

Valittaja:

AX

Pääasian kohde

Valitus Corte di appello di Roman (Rooman ylioikeus, Italia) ratkaisusta, jossa määrätään AX:n luovuttamisesta Saksan oikeusviranomaiselle Hampurin alioikeuden antaman eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanemiseksi. Valittaja esittää, että koska hän on raskaana ja alle kolmevuotiaan lapsen äiti, Italian oikeusviranomainen ei olisi saanut sallia hänen luovuttamistaan selvittämättä ensin lisätietoja hankkimalla, onko pyynnön esittäneellä valtiolla käytössään kaikki tarvittavat, luovutettavaksi vaaditun henkilön vankeuteen liittyvät suojajärjestelyt.

Ennakkoratkaisupyynnön kohde ja oikeudellinen perusta

Kysymys koskee sitä, voidaanko puitepäätöksen 2002/584/YOS 1 artiklan 1 ja 2 kohdasta sekä 3 ja 4 artiklasta päätellä, että täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen on velvollinen kieltäytymään raskaana olevan naisen tai äitinsä kanssa asuvien alaikäisten lasten äidin luovuttamisesta tai ainakin lykkäämään tällaista luovutusta.

Ensimmäiseen kysymykseen annettavan vastauksen mukaan tiedustellaan lisäksi, ovatko kyseiset puitepäätöksen artiklat yhteensopivia Euroopan unionin perusoikeuskirjan 3, 4, 7, 24 ja 35 artiklan kanssa, kun huomioon otetaan myös

Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytäntö ja jäsenvaltioiden yhteinen valtiosääntöperinne.

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä tehdyn puitepäätöksen 2002/584/YOS 1 artiklan 2 ja 3 kohtaa tulkittava siten, että täytäntöönpanosta vastaavan oikeusviranomaisen on kieltäydyttävä raskaana olevan naisen tai äitinsä kanssa asuvien alaikäisten lasten äidin luovuttamisesta tai ainakin lykättävä tällaista luovutusta?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, ovatko puitepäätöksen 2002/584/YOS 1 artiklan 2 ja 3 kohta sekä 3 ja 4 artikla yhteensopivia Euroopan unionin perusoikeuskirjan 3, 4, 7, 24 ja 35 artiklan kanssa, kun huomioon otetaan myös Euroopan ihmisoikeustuomioistuimen oikeuskäytäntö ja jäsenvaltioiden yhteinen valtiosääntöperinne, siltä osin kuin kyseiset puitepäätöksen kohdat velvoittavat luovuttamaan raskaana olevan naisen tai äidin niin, että siteet hänen kanssaan asuviin alaikäisiin lapsiin katkaistaan lapsen etua huomioon ottamatta?

Unionin oikeussäännöt, joihin viitataan

Euroopan unionin perusoikeuskirjan (jäljempänä perusoikeuskirja) 3, 4, 7, 24 ja 35 artikla

Puitepäätöksen 2002/584/YOS (jäljempänä puitepäätös) 1 artiklan 2 ja 3 kohta sekä 3 ja 4 artikla

Vankilassa olevista naisista ja lapsista 26.5.1989 annettu Euroopan parlamentin päätöslauselma

Vankilassa olevien naisten erityistilanteesta ja vanhempien vangitsemisen vaikutuksesta yhteiskunnalliseen elämään ja perhe-elämään 13.3.2008 annettu Euroopan parlamentin päätöslauselma

Vankeusolosuhteista EU:ssa 15.12.2011 annettu Euroopan parlamentin päätöslauselma

YK:n lapsen oikeuksien yleissopimuksen 25. vuosipäivästä 27.11.2014 annettu Euroopan parlamentin päätöslauselma

Vankilajärjestelmistä ja -oloista 5.10.2017 annettu Euroopan parlamentin päätöslauselma

Euroopan neuvoston ministerikomitean suositukset, muun muassa Euroopan vankeinhoitosäännöistä annetut suositukset N:o R(87)3 ja N:o R(2006)2;

vankilassa olevista äideistä ja lapsista annettu suositus N:o R(2000)1469 ja vankien lapsista annettu suositus N:o R(2018)5

Kansainvälisen oikeuden oikeussäännöt, joihin viitataan

Ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn Euroopan yleissopimuksen (jäljempänä Euroopan ihmisoikeussopimus) 8 artikla

Lapsen oikeuksia koskevan YK:n yleissopimuksen 3 artikla

Kansalliset oikeussäännöt, joihin viitataan

22.4.2005 annettu laki nro 69, Säännökset kansallisen oikeuden sovittamiseksi yhteen eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä 13.6.2002 tehdyn neuvoston puitepäätöksen 2002/584/YOS kanssa (Disposizioni per conformare il diritto interno alla decisione quadro 2002/584/GAI del Consiglio, del 13 giugno 2002, relativa al mandato d'arresto europeo e alle procedure di consegna tra Stati membri), jäljempänä laki nro 69/2005:

- 18 §:n s kohdan alkuperäisessä sanamuodossa säädettiin, että ylioikeuden oli kieltäydyttävä luovuttamisesta, jos henkilö, jonka luovuttamista oli pyydetty, oli raskaana oleva nainen tai hänen kanssaan asuvien alle kolmevuotiaiden lasten äiti, poikkeuksellisen painavia turvaamistarpeita lukuun ottamatta

- 2 §:n voimassa olevassa sanamuodossa säädetään, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpano ei missään tilanteessa voi johtaa lopputulokseen, joka olisi ristiriidassa Italian valtiosäännön ylimpien periaatteiden tai SEU 6 artiklassa vahvistettujen perusoikeuksien ja perustavien oikeusperiaatteiden tai Euroopan ihmisoikeussopimuksessa taattujen perusoikeuksien kanssa.

2.2.2021 annettu asetus (decreto legislativo) nro 10, Säädökset kansallisen lainsäädännön saattamisesta eurooppalaisesta pidätysmääräyksestä ja jäsenvaltioiden välisistä luovuttamismenettelyistä tehdyn puitepäätöksen 2002/584/YOS säännösten mukaisiksi 4.10.2019 annetun lain nro 117 6 §:ssä tarkoitetun toimivallan mukaisesti (Disposizioni per il compiuto adeguamento della normativa nazionale alle disposizioni della decisione quadro 2002/584/GAI, relativa al mandato d'arresto europeo e alle procedure di consegna tra stati membri, in attuazione delle delega di cui all'articolo 6 della legge 4 ottobre 2019, n. 117), jäljempänä asetus nro 10/2021:

- 14 §:llä on korvattu edellä mainitun lain nro 69/2005 18 §:n sanamuoto poistamalla siitä kaikki luovuttamista koskevat ehdottomat kieltäytymisperusteet, joita ei ole mainittu puitepäätöksessä.

Tällä hetkellä voimassa olevan sanamuodon mukaan ”ylioikeus kieltäytyy luovuttamisesta seuraavissa tapauksissa:

- a) jos eurooppalaisessa pidätysmääräyksessä tarkoitettu rikoksesta on Italian lain mukaan annettu yleinen armahdus – –
- b) jos etsitylle henkilölle on annettu samasta teosta Italiassa lopullinen tuomio tai rangaistusmääräys tai syyttämättäjäätämispäätös, johon ei voi enää hakea muutosta, tai jossakin toisessa Euroopan unionin jäsenvaltiossa lopullinen tuomio – –;
- c) jos henkilö, jota eurooppalainen pidätysmääräys koskee, oli rikoksen tekohetkellä nuorempi kuin 14-vuotias”.

Italian lainsäädäntö, jolla eurooppalainen pidätysmääräys on pantu kansallisesti täytäntöön, sellaisena kuin se on voimassa, ei siis enää tunne raskaana olevaa tai alle kolmevuotiaiden lasten äitiä koskevaa kieltäytymisperustetta.

Yhteenveto tosiseikoista ja menettelystä

- 1 Hampurin alioikeus vaati 22.2.2022 annetulla pidätysmääräyksellä AX:n luovuttamista Hampurissa 1.6.2019 tehdyn törkeän ryöstön perusteella.
- 2 AX on raskaana, ja hänellä on jo yksi alle kolmevuotias lapsi, joka asuu hänen kanssaan vankilassa. Näin ollen AX vaati, että luovuttamisesta tästä syystä kieltäydytään.
- 3 Corte di appello di Roma (Rooman ylioikeus, Italia) hylkäsi AX:n vaatimukset ja määräsi 29.9.2022 annetulla ratkaisulla hänen luovuttamisestaan Saksan oikeusviranomaiselle, koska voimassa olevassa Italian lainsäädännössä, jolla eurooppalainen pidätysmääräys on pantu kansallisesti täytäntöön, ei enää ole raskaana olevaa naista tai äitinsä kanssa asuvien alle kolmevuotiaiden lasten äitiä koskevaa kieltäytymisperustetta.
- 4 AX on vaatinut ratkaisun kumoamista ennakkoratkaisua pyytäneessä tuomioistuimessa, Corte di cassazione (ylin tuomioistuin, Italia). Hän vetoaa siihen, että koska hän on raskaana ja alle kolmevuotiaan lapsen äiti, hänen luovuttamisensa Saksan oikeusviranomaiselle ennen kuin pyynnön esittäneen valtion takaamat vankeusolosuhteet on selvitetty olisi ristiriidassa useiden kansallisen oikeuden, unionin oikeuden ja kansainvälisen oikeuden periaatteiden ja säännösten ja määräysten kanssa.
- 5 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen käsiteltävänä olevassa asiassa valittaja on lisäksi toissijaisesti vaatinut menettelyn lykkäämistä, kunnes unionin tuomioistuin antaa ratkaisunsa asiassa C-261/22, joka koskee vastaavaa Corte di cassationen esittämää ennakkoratkaisukysymystä. Lykkäämispyyntö hylättiin, koska eurooppalaista pidätysmääräystä koskevassa sääntelyssä sellaisesta ei

nimenomaisesti säädetä eikä se sovi yhteen kyseisen sääntelyn mukaisten tiukkojen määräaikojen kanssa. Lykkäämispäätös jättäisi lisäksi valittajan vaille mahdollisuutta esittää huomautuksia unionin tuomioistuimelle, mikä loukkaisi hänen oikeuttaan hänen perusoikeuksiaan koskevaan oikeussuojaan toimivaltaisissa tuomioistuimissa.

Pääasian asianosaisten keskeiset lausumat

- 6 Ainoassa valitusperusteessaan valittaja vaatii valituksenalaisen ratkaisun kumoamista vedoten lain nro 69/2005 2 ja 16 §:n, useiden Italian perustuslain pykälien, lapsen oikeuksien yleissopimuksen 3 artiklan, Euroopan ihmisoikeussopimuksen 8 artiklan ja Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 ja 24 artiklan noudattamatta jättämiseen.
- 7 Hänen mukaansa Corte di appello di Roma toimi virheellisesti, kun se ainoastaan määräsi valittajan luovutettavaksi sillä perusteella, että kieltäytymisperuste, joka koskee luovutettavaksi vaaditun henkilön raskautta, on kumottu. Luovuttamiseen ei hänen mukaansa olisi pitänyt suostua selvittämättä ensin lain nro 69/2005 16 §:ssä tarkoitettujen lisätietojen hankkimisen jälkeen, oliko pyynnön esittäneellä valtiolla käytössään tarvittavat vankeuteen liittyvät suojajärjestelyt.
- 8 Lisäksi valittaja huomauttaa, että Corte di cassazione oikeuskäytännössä raskautta on lain nro 69/2005 18 §:n s kohdan alkuperäisen sanamuodon mukaisen kieltäytymisperusteen kumoamisen jälkeenkin pidetty luovuttamisen esteenä.

Tiivistelmä ennakkoratkaisupyynnön perusteista

- 9 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin huomauttaa, että laissa nro 69/2005, jolla puitepäätös on saatettu osaksi kansallista oikeusjärjestystä, oli alun perin lain 18 §:n s kohtaan sisältynyt säännös, jonka mukaan raskaana olevan naisen tai alle kolmevuotiaiden, äitinsä kanssa asuvien lasten äidin luovuttamisesta oli kieltäydyttävä. Puitepäätöksessä tällaista kieltäytymisperustetta ei kuitenkaan ole.
- 10 Asetuksella (decreto legislativo) nro 10/2021, jolla kansallinen täytäntöönpanosäädös pyrittiin aiempaa paremmin yhdenmukaistamaan puitepäätöksen ja erityisesti sen 14 artiklan kanssa, kumottiin kaikki kansalliset säännökset, jotka eivät olleet yhdenmukaisia puitepäätöksen kanssa. Tämä koski myös raskaana olevan tai alle kolmevuotiaiden, äitinsä kanssa asuvien lasten äidin luovuttamista koskevaa kieltäytymisperustetta.
- 11 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin huomauttaa kuitenkin, että eräiden Corte di cassazione omien ratkaisujen mukaan se, että kyseinen kieltäytymisperuste on kumottu, ei itsessään vielä tarkoita, että tällainen luovutus on sallittu, koska luovuttaminen voi joka tapauksessa loukata henkilön perusoikeuksia, jos luovuttamispäätös tehdään ilman, että täytäntöönpanosta vastaava oikeusviranomainen on ensin selvittänyt, että määräyksen antaneessa

jäsenvaltiossa on käytössä Italian oikeusjärjestyksessä taattujen vankeusjärjestelyjen ja lasten suojelun muotojen kaltaisia järjestelyjä.

- 12 Muussa tapauksessa loukattaisiin sekä Italian perustuslaissa että Euroopan ihmisoikeussopimuksessa vahvistettuja perusoikeuksia, jolloin luovuttamisesta olisi lain nro 69/2005 2 §:n nojalla kieltäydyttävä: Italian perustuslakituomioistuin (Corte costituzionale) on sitä paitsi selventänyt tätä säännöstä Euroopan unionin tuomioistuimelle esittämässään ennakkoratkaisupyyntönsä C-699/21.
- 13 Kyseisessä tapauksessa Italian perustuslakituomioistuin totesi, että sellainen kansallisen oikeuden tulkinta, jossa täytäntöönpanevalla oikeusviranomaiselle annettaisiin valtuudet kieltäytyä asianomaisen henkilön luovuttamisesta muissa kuin laissa puitepäätöksen säännösten mukaisesti ehdottomiksi kieltäytymisperusteiksi säädetyissä tilanteissa sellaisten yleisluontoisten säännösten kuin lain nro 69/2005 1 ja 2 §:n, sellaisina kuin ne olivat ennen asetuksella nro 10/2021 tehtyjä muutoksia, tai saman lain nykyään voimassa olevan 2 §:n säännösten perusteella, on ilmeisessä ristiriidassa unionin oikeuden etusijan, yhtenäisyyden ja tehokkuuden kanssa.
- 14 Lisäksi perustuslakituomioistuin on todennut seuraavaa: ”Täysimääräisen yhdenmukaistamisen kohteena olevilla aloilla jäsenvaltiot eivät voi asettaa unionin oikeuden täytäntöönpanon ehdoksi puhtaasti kansallisten perusoikeuksien suojaa koskevien vaatimusten noudattamista, jos se voisi vaarantaa unionin oikeuden ensisijaisuuden, yhtenäisyyden ja tehokkuuden (Euroopan unionin tuomioistuimen tuomio 26.2.2013, C-617/10, Fransson, 29 kohta; tuomio 26.2.2013, C-399/11, Melloni, 60 kohta). Perusoikeudet, joiden noudattamiseen puitepäätös on sen 1 artiklan 3 kohdan nojalla sidottu, ovat pikemminkin Euroopan unionin oikeudessa tunnustettuja ja sen seurauksena kaikkien unionin oikeutta täytäntöönpanevien jäsenvaltioiden tunnustamia perusoikeuksia, jotka sitä paitsi johtuvat keskeisesti jäsenvaltioiden yhteisestä valtiosääntöperinteestä (SEU 6 artiklan 3 kohta ja perusoikeuskirjan 52 artiklan 4 kohta).”
- 15 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin on yhtä mieltä tästä tulkinnasta ja pitää tarpeellisenä esittää unionin tuomioistuimelle ennakkoratkaisupyyntönsä, jotta tämä selventäisi unionin oikeudessa määriteltyjä yhteisiä suojaa koskevia vaatimuksia sekä raskaana olevan naisen että alaikäisten, äitinsä kanssa asuvien lasten äidin luovuttamisen osalta ja vahvistaisi, voidaanko unionin oikeutta tulkita niin, että tällainen luovuttaminen eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanemiseksi on unionin oikeudessa ja erityisesti perusoikeuskirjassa taattujen perusoikeuksien mukaista, kun otetaan huomioon myös jäsenvaltioiden yhteinen valtiosääntöperinne, johon myös perusoikeuskirjan 52 artiklan 4 kohdassa viitataan. Euroopan unionin tuomioistuimen vastauksen avulla olisi nimittäin mahdollista saavuttaa tältä osin unionin oikeuden yhtenäinen tulkinta.
- 16 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin viittaa esimerkiksi Yhdistyneen kuningaskunnan ylimmän tuomioistuimen ratkaisuihin, joissa on kieltäydytty äitien luovuttamisesta eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanemiseksi.

- 17 Se viittaa myös useisiin unionin tuomioistuimen tuomioihin: tuomiossa Melloni (C-399/11) unionin tuomioistuin totesi, että puitepäätöksellä luovutuksia koskevista rajoituksista on säädetty tyhjentävästi eikä määräyksen täytäntöönpanolle siksi voida asettaa muita rajoituksia kansallisilla täytäntöönpanosäännöksillä eikä kansallisten tuomioistuinten tulkinnalla; tuomiossa Aranyosi ja Căldăraru (C-404/15 ja C-659/15 PPU) sekä tuomiossa X ja Y (C-562/21 PPU ja C-563/21) ja tuomiossa L ja P (C-354/20 PPU ja C-412/20 PPU) unionin tuomioistuin tulkitsi eurooppalaista pidätysmääräystä koskevaa sääntelyä sovittamalla yhteen yhtäältä keskinäisen tunnustamisen periaatteen noudattamisen ja toisaalta perusoikeuksien suojan; tuomiossa Piotrowski (C-367/16) unionin tuomioistuin – joka tosin katsoi, että eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanoa varten kansallisessa oikeudessa määritellyn rikosoikeudellisen vastuukärajan ylittäneen lapsen luovuttaminen sopi yhteen unionin oikeuden kanssa – korosti, että tarvitaan menettelyllisiä takeita, joilla varmistetaan, että ”eurooppalaisessa pidätysmääräyksessä tarkoitetun lapsen etu otetaan aina ensisijaisesti huomioon perusoikeuskirjan 24 artiklan 2 kohdan mukaisesti”. Viimeksi mainitusta tuomiosta ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin toteaa, että lapsen etua koskevan kriteerin, johon syytettyä tai tuomittua lasta koskevan eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanoa koskevien valintojen on perustuttava, tulisi loogisesti koskea myös niitä paljon nuorempia lapsia, jotka asuvat eurooppalaisen pidätysmääräyksen kohteena olevan äitinsä kanssa ja jotka eivät itse ole syytteessä.
- 18 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan myös Euroopan ihmisoikeustuomioistuin (jäljempänä EIT) on eräässä unionin jäsenvaltiossa tapahtuneen eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanon yhteydessä todennut, että vastavuoroisen tunnustamisen mekanismia ei tulisi soveltaa automaattisesti ja mekaanisesti perusoikeuksien vahingoksi (EIT 17.4.2018, Pirozzi v. Belgia, 57–64 kohta) ja että eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanoa rajoittaa ”vakaviin perusteisiin” perustuva riski etsityn henkilön perusoikeuksien loukkaamisesta (EIT 9.7.2019, Romeo Castano v. Belgia, 79 ja 92 kohta).
- 19 Koska puitepäätökseen ei sisälly kieltäytymisperustetta, joka koskisi alle kolmevuotiaiden lasten kanssa asuvan äidin luovuttamista, vaikuttaa siltä, että luovuttaminen on ehdottomasti pantava täytäntöön. Tämä ehdoton luovuttamisvelvollisuus vaikuttaa kuitenkin olevan ristiriidassa paitsi kansallisten vaatimusten kanssa myös eurooppalaisten perusoikeuksien suojaa koskevien vaatimusten kanssa, kuten äidin mutta myös ja etenkin alaikäisen lapsen oikeutta yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen koskevien vaatimusten kanssa.
- 20 Tältä osin ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin muistuttaa, että kidutuksen ja epäinhimillisen tai halventavan kohtelun tai rangaistuksen estämiseksi perustettu eurooppalainen komitea on todennut, etteivät vankilat ole tarkoituksenmukainen ympäristö vastasyntyneille ja lapsille ja että äitien erottaminen väkisin vastasyntyneistä on erittäin epätoivottavaa.

- 21 Se muistuttaa myös, että EIT on huomauttanut, että Yhdistyneiden kansakuntien naisvankien kohtelua koskevien sääntöjen mukaan päätökset, joilla lasten sallitaan olla äitiensä kanssa vankilassa, perustuvat lapsen etuun (EIT 26.11.2013, X v. Latvia, 95 kohta ja EIT 24.3.2016, Korneykova ja Korneykov v. Ukraina, 129 kohta).
- 22 Tuoreessa tapauksessa EIT on lisäksi katsonut, että päätös karkottaa Nigerian kansalainen Yhdistyneestä kuningaskunnasta loukkasi kyseisen henkilön oikeutta yksityis- ja perhe-elämän kunnioittamiseen, eikä asiassa ollut tehty punnintaa tehdyn rikoksen vakavuuden ja alaikäisen lapsen edun välillä (EIT 24.11.2020, Unuane v. Yhdistynyt kuningaskunta, 86–90 kohta).
- 23 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin katsoo, että koska äidin ja hänen kanssaan asuvan alaikäisen lapsen väkisin tapahtuvalla erottamisella voi olla tällaiselle lapselle erittäin vakavia seurauksia, äitiyden suojeleminen ja lapsen edun turvaaminen saattavat vaatia sitä, että raskaana olevan naisen ja alaikäisen lapsen kanssa asuvan äidin luovuttamista lykätään ajankohtaan, jolloin siinä voidaan paremmin huomioida lapsen etu, tai että sallitaan lapsen luovuttaminen yhdessä äidin kanssa mutta vasta sen jälkeen, kun pyynnön esittäneen valtion takaamat vankeusolosuhteet on selvitetty.
- 24 Maailman terveysjärjestön 6.10.2010 julkaisemien suositusten mukaan vastasyntyneiden ja lasten luovuttaminen äitinsä kanssa nimittäin velvoittaa viranomaiset asianmukaisesti takaamaan lapsen terveyden ja hyvinvoinnin (EIT 24.3.2016, Korneykova ja Korneykov v. Ukraina, 131 kohta), ja kun otetaan huomioon lapsen äärimmäinen haavoittuvuus, tarvittavien toimenpiteiden laiminlyönti saattaa tarkoittaa Euroopan ihmisoikeussopimuksen 3 artiklassa kiellettyä epäinhimillistä ja halventavaa kohtelua (EIT 24.3.2016, Korneykova ja Korneykov v. Ukraina, 140–148 kohta; EIT 17.10.2019, G. B. ym. v. Turkki, 101–117 sekä 151 kohta ja EIT 7.12.2017, S. F. ym. v. Bulgaria, 84–93 kohta).
- 25 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen näkemyksen mukaan raskaana olevan naisen luovuttamisen ehdoton täytäntöönpano eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanemiseksi voi käytännössä olla ristiriidassa äitiyden suojelun kanssa ja myös vaarantaa luovutettavaksi pyydetyn henkilön ja vielä syntymättömän lapsen terveyden.
- 26 Kun nimittäin vangittuna on raskaana oleva nainen, on taattava, että edellä mainituissa lukuisissa Euroopan parlamentin päätöslauselmissa ja Euroopan neuvoston ministerikomitean suosituksissa esitetyt vaatimukset täyttyvät.
- 27 Ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mielestä on siten välttämätöntä pyytää unionin tuomioistuinta selventämään, onko puitepäätöksessä vahvistetun eurooppalaista pidätysmääräystä koskevan sääntelyn mukaan raskaana olevan naisen luovuttaminen ehdoitta välttämätöntä vai onko sen edellytyksenä, että ensin selvitetään hänen terveydentilansa ja sen yhteensopivuus pyynnön esittäneen jäsenvaltion takaamien vankeusolosuhteiden kanssa.

- 28 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin täsmentää lopuksi, että sen mielestä esitettyjä monimutkaisia tulkintakysymyksiä ei voida ratkaista puitepäättöksen 23 artiklan 4 kohdan mukaisella mahdollisuudella tilapäisesti lykätä luovuttamista, josta on jo tehty päätös, ”vakavista humanitaarisista syistä”, koska tällainen eurooppalaisen pidätysmääräyksen täytäntöönpanon lykkääminen riippuisi joka kerta täytäntöönpanojäsenvaltion oikeusviranomaisen harkinnasta eikä se siten ole asianmukainen oikeuskeino perusoikeuksien suojan varmistamiseksi.
- 29 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin pyytää lopuksi, että nyt tarkasteltava asia käsitellään unionin tuomioistuimen työjärjestyksen 107 artiklassa tarkoitetussa nopeutetussa menettelyssä, koska asiaan annettava ratkaisu vaikuttaa raskaana olevan äidin ja vain hänen kanssaan asuvan pienen lapsen perusoikeuksiin ja on välttämätön äidin luovuttamiseen tällä hetkellä liittyvän epävarmuuden poistamiseksi.

TYÖASIAKIRJAIN